

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România şi străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

INSERȚIUNILE:
Un şir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. şi timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât şi pentru inserţiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

BĂNCILE NOASTRE

şi
BĂNCILE STRĂINE

Revenim astăzi asupra întrebării
desbătute în nr. 24 al „Revistei Orăştiei“,
de facem bine ori nu, că spriginim, îm-
prumutând dela ele, băncile străine de
printre noi? Susţinem de nou şi hotărît
ca *reū facem!* Afară de cele arătate
în articolul trecut, mai avem încă foarte
multe cuvinte, cari toate ne sântuesc,
că dacă tocmai avem lipsă şi trebuie să
facem împrumuturi, apoi *să le facem
dela băncile româneşti, şi numai dela
ele!* Căci dacă noi toţi, domni şi ţerani,
bogăţi şi săraci, vărsăm în cascele băncilor
sume mari de bani, ca interese, cât lor
totdeauna le rămân prisosuri frumoase,
avem drept să aşteptăm, *ca din acele
prisosuri, ele să ne dea cevaşi înapoi, tot
nou, obşteii dela care le-au adunat.*

**Şi băncile româneşti o fao
aceasta, ear' cele străine nu!**

Să privim, spre a ne încredinţa,
în socotelile lor anuale. Să luăm numai
băncile din comitatul nostru. Avem
aci 7: „Ardeleana“ în Orăştie, „Hunedo-
dora“ în Deva, „Haţegana“ în Haţeg,
„Crişana“ în Brad, „Ūlpiana“ în Gră-
dişte, „Corvineana“ în Hunedoara şi
„Hondoleana“ în Hondol. Ceste doue
din urmă, înfiinţate abia de curând, n'au
încheiat încă socotelile anuale. În socio-
telile celorlalte aflăm care cât a dat
din venitul seu curat, spre scopuri
de binefacere. Eată care cât:

„Ardeleana“ din 21,000 fl. a dat 1.150 fl.
„Crişana“ „ 7,000 „ „ 900 „
„Haţegana“ „ 4,000 „ „ 160 „
„Hunedoara“ „ 2,000 „ „ 120 „
„Ūlpiana“ „ 2,500 „ „ 25 „
de tot: 2,355 fl.

Ear' ca se fim înţeleşi şi mai bine,
vom arăta şi în amănunt, spre ce scopri
anume, de binefacere, dau băncile noastre
din prisosul lor.

„Ardeleana“ din Orăştie, a dat din
venitul anului seu trecut:

Pentru fondul casinei române din Orăştie	200 fl.
Pentru fondul protopopesc gr.-or. al Orăştiei.	100 fl.
Pentru fondul protopopesc gr.-cat. de aci.	100 fl.
Ca temei la un fond pentru înfiinţarea unei „Reuniuni de agricultori români“ în Orăştie	250 fl.
Ca temei al unui fond pentru înfiinţarea unei „Reuniuni de meserieşi români“ în Orăştie	250 fl.
Pentru societatea „Romania Jună“ a studenţilor universitari români din Viena	50 fl.
Pentru şcolale gr.-or. din Binţinţi, Căstău, Ro- moşel şi Vinerea câte 50 fl.	200 fl.

„Crişana“ din Brad, a dat din ve-
nitul seu de anul trecut:

Ajutor gimnaziului român din Brad	500 fl.
Bisericii române gr.-or. din Brad	200 fl.
La 4 şcolari români săraci, dela gimnaziul de acolo, câte 25 fl.	100 fl.
Unelte la şcolale române din jur	50 fl.
Bisericii române din Peştera	20 fl.
Spre alte scopuri de binefacere	35 fl.

Şi așa mai departe și celelalte bănci.
Ce vedem noi de aci? Că băncile ro-
mâneşti, din banii ce-i adună dela noi
întoro o parte earăşi spre binele
nostru al tuturor, spriginind biserici,
şcolale, gimnazii, casine, tineri săraci la
şcolale, punând temei la fonduri pentru
reuniuni cari mâne-poi-mâne se se în-
fiinţeze și înfiinţate se aibă deja mijloace
ca se poată desvolta o lucrare binecu-
ventată în sinul poporului nostru, și așa
mai departe!

Bănci străine avem în comitat chiar
mai multe, mai vechi și mai tari ca româ-
nești. Ele adună dela poporul român
de aici, sute de mii de floreni, și ce îi
dau napoi din ele? Nimic, nimic, nimic!

Ear' »binele« ce dela aceste bănci
il avem și noi, e, că adună și căpătuesc
o mulțime de străini, cari altfel, fiind
de pe-aici, s'ar fi dus într'alte părți, ori
n'ar fi venit aci de pe-acolo pe unde
au fost. Și așezați odată între noi
și trăind boerește din banii adunați dela
noi, știm ce bine ne fac: ne șpionează
și ne descos și ne denunță, și-și folosesc

toată înfrurirea ca se ne împingă într'acolo
unde lor le vine bine: sub călcăiul lor!
Și astfel, spiginind băncile străine, noi
în loc se scăpăm, precum ar fi de dorit,
de pirul străinismului înceștat și așa în
măsură prea mare pe gâtul nostru de
maștera administrație a statului, tot mai
tare il facem noi înșine să prindă aci
rădăcini, și noi îi hrănim rădăcinile!

Nu va fi mai cu minte oare, ca
să spriginim numai băncile românești,
când vedem că ele adună și statornicesc
în orașe un număr din zi în zi mai fru-
mos de tineri români, cărora le dau
putința a întemeia și crește familii ro-
mâne mai înaintate; că cumpără în orașe
case ori zidesc înșile, cumpără averi și
ajutoră pe alții în a-și cumpăra, scurt,
că ele întăresc românismul în orașe,
un lucru de care atât de mare lipsă
avem, — și alte multe bune pot face.

Dacă noi toți banii noștri câți îi
plătim ca interese băncilor, i-am vârsa
în cascele băncilor românești, de sine
înțeles, ele s'ar ridica mult și repede
peste cele străine, și ar putea și ar și
da mai mult pentru de-ale noastre scopuri
de binefacere, și cu înflorirea lor ar
crește și puterea noastră în orașe, scăzând
în aceeași măsură cea a străinismului.

Nu le dorim noi lucrurile acestea?
Care e Românul ce se nu le dorească?
Ear' dacă le dorim, atunci să fimem
mercu în vedere socotințele de mai sus
și să ne potrivim lor!

Și după ce vi-am făcut socoata
asta, mergeți și mai departe cu miile,
fraților din Băița și jur, de luați bani
dela banca cea nouă de-acolo, ca se
pună la buzunar cametele străinătatea
din Băița cu popa Cosma din Crăciu-
nești, și nu luați dela „Crişana“ din
Brad bunăoară, care dă a opta parte a
venitului seu pentru şcolale, biserici, stu-
denți săraci și altele!

Incheem punând la inima oamenilor
noștri un sfat binevoitor:

— »Nu-i adevărat! A. Iancu a murit
înainte de asta cu 18 ani. Acesta care stă
în fața D-tale e numai cadavrul lui Iancu,
lipsit de suflet!...

Toți au rămas mișcați până la lacrimi.

12.

În Zarand ori care țeran o spune, că
de câte-ori se întemplantă bătăi ori certe între
ei, pe la birturi, Iancu, fără frică, se băga într-
ci, îi sfătuia, îi lumina, și oamenii pocăiți îl
ascultau și se linișteau totdeauna.

13.

În Septembrie 1872, neuitatul Amos
Frâncu, fost vice-comite al Zarandului, îl
văzù într-o zi pe Iancu palid și foarte abătut.
Cu mult greu isbutu a-l îndupleca să între în
spital. Dar' numai trei zile a stat, atât de
mare era dorul seu de libertate, cât aproape
pe pragul morții. și totuși nu putea să stee
închis.

14.

Iancu a fost găsit mort într-una din
zilele lui Sept. 1872 la casa unui țeran din
Baia-de-Criș.

Vestea morții lui s'a lătit ca fulgerul.
S'a întocmit îndată un comitet pentru înmor-
mântare. S'a pregătit îndată un car mor-
tuar și s'au procurat toate cele de lipsă.

Înmormântarea a fost vrednică de dânsul.
De față au fost toți tribunii și perfecții sei
în viață. Insuși Balint, vrednicul seu amic
și soț de arme, a pontificat între preoți.

*Cumpătați-vă în facerea împrumu-
turilor, și gândiți-vă și răzgândiți-vă până
se vă hotărâți a face un împrumut, dar'
dacă odată v'ați hotărât, având lipsă
neapărată: îndreptați-vă ou rugarea
cătră o bancă — românească!*

Să caută uscături!

După transportul de Români nepricepuți
adunați din cele câteva sate de lângă Caran-
sebeș, și după transportul de Slovaci, duși
tot așa săptămânile acestea, la expoziția din
Budapesta, guvernul a pus la cale pe zbirii sei
din toate părțile locuite de nemaghiari, ca,
unde numai pot, să îndemne pe oameni să
meargă la expoziția din Pesta să vadă ce n'au
mai văzut! Notari și solgăbireae s'au pus în
mişcare. Pe învățători îi îndeamnă, dându-le
chiar drum liber pe tren, fără plată, numai
să meargă, că altfel e goală rău Pesta, și
Jidovii arăndatori ai expoziției n'au cui scutura
buzunarele, ear' asta e mhare năchaz.

În părțile noastre unul dintre cei mai
strădălnici îndemnători pentru expoziție, e sub-
țirelul (în toate privințele) pretor Fodor din
Orăştie, care zice oamenilor prin sate că să
meargă că »numai« 5 fl. e drumul încolo și
încoco, și acolo capătă apoi 2 zile mănăcare
(la ameazi) de pomană! Ba s'a făcut chiar
vorba că or să încerce, mai încolo, să ducă
și din părțile noastre un transport de popor,
de arătare și de comedie, la Pesta.

Oamenii noștri cei cumiți și cărturarii,
să facă de cu vreme luător aminte poporul
ce n'ar fi în curat cu lucrul, că acești amă-
gitori, nu pentru aceea vreau să-l ducă pe
popor la Pesta, că îl au drag ori că binele
i-l vreau, ci pentru-ca cu atât mai vârtos
de-aci încolo să-l poată apoi călca în
picioare, după-ce mergerea ei o iau ca un
semn că poporul e mulțumit, ba fericit chiar,
sub oblăduirea cărmuitorilor de azi! Voește
cineva se le dee mână de ajutor într-aceasta?
Atunci să se ducă, dar' dela noi, obșteea cea
mare ce îndurerăți și înscârbiți vom rămânea
acasă, să nu aștepte să-i mai primim în mijlocul
nostru nici să-i mai privim ca pe frați, ci ca
pe niște dușmani ai noștri cari au pus și
ei mâna pe mănunchiul pumnalului ce se îm-
plântă în inima naționalității noastre, și au
apăsat pe el!

Convoiul, după spusele unuia din comi-
tetul de înmormântare, a fost de cel puțin
10.000 de oameni.

Nu numai drumul dela Baia-de-Criș la
biserica din Cebea, ci și câmpul din jur, era
înundat mai ales de țerani, veniți din toți
Munții-Apuseni! Fericiti și simțiau cei-ce pu-
teau duce facele în frunte...

Săptămâni întregi după înmormântare
trăgeau clopotele pe la bisericile din Munții-
Apuseni, — jălind pe Iancu.

15.

La câte-va zile după îngroparea lui Iancu
au venit la dl adv. Borlea din Baia-de-Criș
doi Moți tineri. Să vedeau oameni foarte
deștepți. S'au rugat să le spună cheltuelile
înmormântării, și îndată le-au și plătit. Cine
au fost și de unde, n'au vrut să spună, și nici
în ziua de azi nu se știe.

16.

În cimiterul bisericii din Cebea, sub
umbra dela „Goronul lui Horia“, vezi o simplă
cruce pe un mormânt în părăsire. Pe cruce
inscripția:

AVRAM IANCU,

prefectul legiunilor gemine române...

Scumpe suveniruri a unor vremuri de
înalte virtuți și mari fapte!

Zarand, Maiu 1896.

Ioan Oargă.

FOIȚA „REVISTEI ORĂŞTIEI“

N'am crezut...

Pe rotundul sin, frumoasa
Purta flori din lunci culese,
Sărutată toată floarea
Când, de dragă, o rupsesse.

Pe furiș i-am luat una
Să mi-o pun pe pept, și-odată
So sărut, când nu mă vede,
Că-i de dânsa sărutată...

Dar' ea mâna mi-a lovit-o
Și draguță de 'uroșită,
M'a amenințat, cu zimbet:
„Să n'o pui că-i otrăvită!“

N'am crezut, și-am pus de-asupra
Inimii albastra floare.

„Să n'am vină!“, a ris dînsa —
„Greu azi inima mă doare!“

Ioan Moța.

Episoade din viața lui AVRAM IANCU.

(Urmare din Nrii 18 și 21 ai „Revistei“).

III.

O mică îndreptare. În episodul de sub nu-
mărul 6 („Revista Orăştiei“ Nr. 21) e a se ceti la
urmă: „În 6 oare ei au părăsit Viena“ și nu „în 4“
cum din greșală s'a tipărit.

10.

Vine într-o zi Iancu la dl avocat T.
Pop și-i zice: »Fii bun lasă-mă să-mi iau
câteva mere din grădină«.

— A, ce să umbli d-ta, dle Iancu, pe
acolo; lasă că-ți aduce servitorul câte poștești!
— Te rog nu-mi scurta libertatea!
Pentru libertate și paserea se sbate...

I-a dat, firește, voe.

11.

Intr-o seară, pe la anul 1870, erau
aproape toți oficialii dela comitatul Zarand în
birtul dela „Matca“ din Baia-de-Cris. Iancu
încă era de față. Începuse a vorbi cu foc,
aprinș chiar, în contra celor dela curtea îm-
părătească.

— „Nene Iancule! — îl întrerupse feri-
citul Secula, — D-ta ești om înțelept, lasă
vorbele acestea!“

— »Cu cine vorbești? Știi D-ta cu cine
vorbești? — se răstă Iancu sinistru...

— „Cum se nu știu: cu Avram
Iancu, prefectul legiunilor gemine, cu...“

Ne închid școlile!

Una dintre cele mai de căpetenie griji ale noastre a tuturor, inteligenți și popor, dacă numai mai dorim vieță și viitor neamului nostru românesc în aceste părți, e și trebuie să fie, *îngrijirea de școlile profesionale!* Până le mai avem pe acestea, nu trebuie să desădăduim încă: băiatul învață a ceti românește și când e mare mai prinde o carte, o foaie românească, ce-l lămurește și însușește întru alipirea la limba și națiunea sa! Nu vom mai avea școli profesionale? *Primejdia va fi întreită!* În cele de stat tinerimea va învăța numai unguerește, îi va fi din fragedă etate sucită mintea și stricată inima prin dascăli străini, dușmani neamului nostru, și de ce azi ne ferește încă D-zeu, de treceri dese și cu grămada la ungerie, într'un timp când școli profesionale nu vom mai avea, *nici fericiți nu vom mai fi!* Zile de plâns amar vor fi acelea pentru neamul românesc!

Cine n'o înțelege aceasta? Durere, mulți dintre oamenii noștri n'o înțeleg, dar o înțeleg dușmanii noștri! Ei o înțeleg foarte bine! S'au și pus și lucrează din toate puterile contra acestor paveze a naționalității noastre, contra școlilor!

În comitatul nostru, al Hunedoarei, prin viclenia unui inspector de școli din cei mai primejdioși, am ajuns de avem grozav de multe școli de stat, unde copiii noștri nu aud o boabă românească, și se lucrează mereu la închiderea de școli de-ale noastre!

Comisia administrativă a comitatului nostru, numai mai zilele trecute, la 15 Iunie, în adunarea de a hotărât, la cererea viceinspectorului de școli, să închidă încă două școli române gr-or., pe cea din Geoagiul-de-jos și pe cea din Mănierău (Magyarosd). În Geoagiul copiilor gr-or. să treacă la școala de stat ce este, și în Mănierău să se facă școală nouă de stat! Propunerea s'a înaintat la ministru spre întărire, de unde sigur are să vină întărită, și în scurt o să avem mai puțin cu 2 școli gr-or. în comitat!

Eată una dintre cele mai mari dureri a noastre! Unde sunt forurile noastre școlare gr-or. chemate a ne apăra contra acestor mizerabile răpiri a ce avem mai prețios? Ce zic la aceasta directorii școlari, cei doi domni preoți gr-or. din Geoagiul, comună cu două parochii, laolaltă de vre-o 400 familii? Într'o astfel de comună să rămânem noi, fără școală confesională? Și ce zice dl preot din Mănierău, comună cu 120 familii? Ce zic protopopii (care nu-i prea avem), ce consistorul nostru? Ce poate fi cauza că nu putem susține nici în comune ca Geoagiul, școli coreșpunzătoare ce să nu poată fi închise?

Treziți-vă odată cei »chemați« într'u apărarea acestor așezăminte scumpe și sfinte, și faceți-vă datoria, pentru D-zeu! căci altfel urmașii noștri numai binecuvânta nu vor putea, pentru-că din vina și nepăsarea dureroașă a voastră, ni-se întâmplă atât de dese și de grele pierderi!

Atragem luarea aminte a consistorului gr-or. din Sibiu asupra acestor primejdii, ce trebuie să ne pună pe gânduri!

Tata Ungurului.

Ungurul chemând un zugrav

Zice: »Uite, na, ce vreu

»Voiu să-mi faci pe tată-meu!«

Zugravul răspunde: »Bine

Zi-i să vină aci la mine

Ca să-l ved și să-l privesc

Și cum e să-l zugrăvesc.

— Apoi, Ungurul răspunde,

Cum se vine el săracul

Doar' el nu strigoi, la dracul!

El aci cu drag vinit

Dar' vezi încă el murit.

— Cum murit? — A vai de dînsul

Când gindesc apucă plânsul.

Da, murit el singur, frate,

Este luna jumetate.

— Apoi cum să-l zugrăvesc

Dacă nu-i ca să-l privesc?

— Na, dar' lasă ce mai spui,

Asta nici de lipsă nu-i,

Când îți spun eu, doar' nu-s prost.

Fă-l pe tata cum el fost

Cum sînt Ungurii, știi, sprinteni,

Știri politice.

Întărirea Slavismului.

În coasta dinspre Miază-zi—Răsărit a împărăției noastre, se desvoaltă lucruri, ale căror urmări le poate încă simți greu împărăția în viitoare vremuri.

Cum atât Bulgarii cât și Sârbii și Muntenegrenii, sînt popoare după sânge inrudite, toate din trupina slavă, se lucrează cu străduință, că aceste trei țerișoare să fie apropiate și legate tot mai tare una de alta: se încheie o frăție, o tovărășie de a se răzima una pe alta și a se ajuta în schimb, în lucrarea de-a întări ginta slavă în Peninsula-Balcanică, în care Turcia tot mai mult își perde puterea. Rusia, mama și ocrotitoarea tuturor Slavilor, le împinge înainte spre această țintă, cu putere mare pe numitele țeri. Pe Bulgaria a luat-o cu totul în brațele sale încheiînd cu ea alianță de arme în toată forma; pe Sârbia i-au aruncat-o în brațe cuminiții noștri de Unguri acum de milleniu prin îngâmfarea lor cunoscută cu steagul sârbesc. Muntenegru dă și el mână bucuroasă. Chiar durează încercările de înțelegere și după toate semnele ele o să ducă la sfârșitul dorit de Slavi, spre nu puțină grijă a țerilor vecine, între cari și împărăția noastră și România.

O nouă alianță.

Unele foi din Țeară spun, în zilele acestea, că și între România cu Grecia ar fi vorbă de încheierea unei tovărășii pentru a-și da ajutor în fața purtării Bulgariei, ce zace între România și Grecia și care începe să arate că-i lasă gura apă după Dobruția și ar voi să o iee napoi dela România, și și peste Macedonia, provincie lipită de coastele Greciei, ar voi să se întindă, lucru la care Grecii n'ar putea privi cu nepăsare, avînd ei mulți frați de-ai lor în Macedonia Știrea deocamdată nu e tocmai cu tărie susținută.

Numai românește!

Sînt vre-o trei luni, de când venind spre Orăștie, la stația din A.-Iulia, am cerut românește bilet »la Orăștie«. Cassarul, un tîner ce umblă cu capul prin nori de Ungur ce se simția, mirat de »cutezanța« asta de Valah, m'a întrebat în limba lui, că ce vreau? I-am cerut de nou românește »bilet la Orăștie«. Aprins de necaz, a închis ferestruica naintea mea și nu mi-a dat bilet. I-am spus că mă urc pe tren fără bilet. Așa am și făcut. Călăuzul, înțeles cu cassarul pricinaș, s'a făcut prost de tot. Nici măcar nemțește nu voia să știe. Nici »Broos«, decum »Orăștie!« A adus pe un băiat din alt cupeu de i-a »tăl-măcit« unde merg și că de ce n'am bilet.

Cu lulea, mustăți și pinteni,
Cum e Șandor bună-oară.
De-a murit, ce-i? Las' să moară,
Nu e treaba dumitale
Pentru lucru-ți dau parale?

Auzind de-aceste multe
Zugravul se răs-gândește
Și pe mort îl zugrăvește
Cum i-a spus că sînt toți, sprinteni
Cu lulea, mustăți și pinteni, —
Cam ca Șandor bună-oară.
De-a murit, ce-i? Las' să moară.
Dar' să samene cumva
Nici chiar vorbă nu era.

Astfel merge pân' aice,
Insă Ungurul ce zice:
El privind colea portretul,
Cu mustăți, cu pipă mare,
Dar' făr' de asemănare
Zice: — Doamne, uite, frate,
Bietul tata, ce păcat,
Abia luna jumetate
Și cît mult el s'o schimbat!....

T. D. Speranția.

»Plătești îndout dacă n'ai cerut unguerește«. 'mi-a zis filosofic călăuzul. »Tocmai asta vreau și eu«, i-am răspuns, »ca să am cu atât mai virtos cuvînt a mă plînge asupra blăstămăției voastre«. I-am plătit 1 fl. 60 cr. în loc de 80 cr. cât era prețul. Ajuns în Orăștie m'am oprit la stație, am cerut cartea de plîngeri și am scris în ea, tot românește, în-tîmplarea. Funcționarul de aci, 'mi-a zis și el că să scriu unguerește ori nemțește, că altfel nu pricep »cei de sus« dela Direcție și nu capăt răspuns. 'L-am liniștit, că o să găsească ei vr'un tîlmăciu la Arad (acolo e direcția pentru părțile noastre).

Și am primit răspuns dela Direcția din Arad, răspuns cu multe cotituri, ca să nu-ți deie tocmai drept, că nu-ți dă nici-odată, ca să nu te încurajez a purcede tot așa pentru limba ta maternă, — în faptă însă pe slujbașul cu pricina, totdeauna îl pedepsește, strămutându-l de acolo (și strămutarea o face bietul pe cheltuiala proprie); și așa a strămutat și pe voinicosul meu împriecat.

La concertul dlui Dima am fost ear' la A.-Iulia. Am aflat alt cassar. 'I-am cerut »bilet la Orăștie«. S'a uitat el de uitat cam mirat la mine, dar' »mi-a dat fără nici o vorbă mai mult!« Un preot, om mai înaintat în vîrstă și mai puțin dîcos în treburi de acestea, ca mine, stînd aproape, s'a mirat și dînsul cum de-am scos eu bilet — românește. 'I-am spus istoria, că eu am plătit înainte cu câteva luni, cu bani plăcerea ce o am azi de-a putea căpeta în A.-Iulia bilet la Orăștie, cerîndu-l românește! Și azi îl capeți. Cine nu crede meargă și probeze și va vedea.

Același lucru 'mi-s'a întîmplat la poste, în Deva, în Sibiu și pe aiurea. N'a voit să-mi deie un timbru cerut românește. 'Mi-am făcut datorința de apărător al dreptului limbii, m'am plîns, am pretins, și — »mi-s'a dat, în urmă!

Dar' numai așa poți ajunge la ceva, dacă stăruie cu tărie, și nu te dai plainic! Ear' de-am stăruit noi Români peste tot locul: la judecătoria, la postă, la tren, în prăvălii, la birturi chiar, cu toată îndărătnicia nobilă, pentru limba noastră, la multe isbânde frumoase am ajunge în scurtă vreme. Durere numai, că mulți se genează, se »sfiesc« a vorbi cu jupânul dela postă, dela telegraf, tren, etc. românește, și-și căznesc limba de-ți-i mai mare mila, cu o unguerească stricată, morfolită. La început întimpini greutăți, ai neplăceri, supărări, pagube chiar, dar' cu vremea tot eși învingător! Au dovedit-o aceasta atât de mult luptele însuflețite ale popoarelor voinice pentru drepturile și limba lor, și o dovedesc și astăzi. Noi când ne vom hotărî cu toții a face așa și tot așa?

Prier.

PACEA LUMII

Revoluția din Cuba.

Locuitorii insulei Cuba, nemulțumiți de stăpînirea Spaniolilor și doritori de neatîrnare, s'au rîsculat cu putere mare asupra trupelor spaniole aflătoare acolo, și acum de sîptemâni încăierările sîngeroase se țin lanț, cu noroc schimbăcios, când pe o parte, când pe alta. O telegramă dela 27 Iunie spune că trupele spaniole au cuprins trei tabere de-ale rîsculaților, după o luptă în care aceia au pierdut 31 de oameni, Spaniolii 2 și 44 răniți. Dieta spaniolă a votat mari împrumuturi pentru purtarea luptei. Cu sfîrșitul lui August pleacă spre Cuba peste 40.000 soldați spanioli, ear' prin Decemvrie alte 20.000. Cătă vărsare de sânge vor face aceste trupe și cătă până atunci cele acum aflătoare în foc!

Revoluția din Creta.

Guvernul turcesc din Țarigrad a trimis 36 batalioane de soldați pentru sufocarea revoluției, dar' numai a îndărjit lumea în loc s'o liniștească. Ce înfățișare au lucrurile acolo, ne putem închipui din descrierea unui corespondent al foii

»Times« din Londra, care scrie foii sale în o scrisoare de curînd:

Am însoțit pe consulul nostru și pe căpitanul Drury în satul creștin Galata, care a fost până acum cel mai bogat și mai înfloritor sat în cercul Caneei, așezat fiind într'uh loc frumos pe un deal cu pomi de masline. La intrarea în sat am întîlnit câțiva soldați, ear' afară de acestia n'am mai văzut suflet de om. Toate casele și colibele au fost jefuite, ulițele pline cu fărâmituri de sticlă și porțelan, cu bucăți de mobile, zdrențe de pe haine și covoare, etc. Tot mobilierul din case, ce nu putea fi dus, a fost sfărîmat, porțile și ușile făcute bucăți, ferestrele din giurul lor, necinstite, mormintele rîscolite, încât vedeam osemintele morților zăcînd la suprafață! Pustiirea și jefuirea aceasta au sîvîrșit-o locuitorii din satele turcești vecine. Unei astfel de sorți au mai căzut jertfă încă vr'o 15 sate grecești.

Pentru limba lor.

Tot din delegația austriacă vom da încă cetitorilor noștri o frumoasă pildă despre cum se stăruie de cătră oameni ce vor să ajungă la ceva, pe lângă dreptul ce se cuvine limbii lor materne.

În Austria, se știe, au drept deputații să vorbească în dietă și în limba lor maternă. Cehii mai dintâi, în anii din urmă, au început a se folosi de acest drept. În Nr. 10 al »Revistei Orăștiei« am arătat ce au pățit pentru asta și cum prin neînfrîntă stăruință, au ajuns a duce aproape de triumf dorința și dreptul lor, așa că azi vorbesc în dietă cehește și pot publica prin foi, fără a fi urmăriți, tot ce au vorbit. Estant ei au făcut un pas mai departe! Întrunindu-se delegațiile în Pesta, chiar în Pesta, delegații Cehi s'au înțeles între sine, și au însărcinat pe unul dintre ei, pe Dr. Slama, să se ridice în delegația austriacă și să vorbească cehește! Dela 1867 încoace, de când se conduce împărăția noastră în felul cum azi se conduce, nu s'a vorbit în delegații alte limbi, decât în delegația unguerească unguerește, în cea austriacă nemțește. Cehii au voit să pună temeiul dreptului de-a vorbi și în alte limbi ale împărăției, chiar și în această înaltă dietă, și au vorbit cehește!

Unde? Chiar în Budapesta, și anume în anul milleniului, în cele dintâi ședințe ce s'au ținut în noul palat zidit acum pentru delegații! Dr. Slama, trebuie știut, a fost prin anii 1870, redactor la o foaie slovacă, în Budapesta, și cum Slovacii cu Cehii sînt frați de sânge, ei se și întrepun pentru nedreptățirea acestora de aici dela noi. Eată ce a spus, în limba cehă, Dr. Slama:

»Întăia mea vorbire, ce am să rostesc în acest nou palat al delegațiunii noastre, nu voesc să o încep altfel decât în limba mi maternă, limba care a fost odată respectată și stimată în această țeară, în limba cu care regele Vladislav a deschis la anul 1492 dieta ungară în palatul regal dela Buda!

»Și în această limbă nouă atât de scumpă, care și în această țeară numără milioane de același neam, doresc fraților noștri slavi asupriți aci, din toată inima-mi cehică, ca în curînd să-și dobîndească drepturile, ce li-se tăgăduesc azi în țeara aceasta!

»Nu pot lipsi deasemenea cu acest privilegiu, de a nu protesta contra celor zise de cătră presidentul delegațiunii noastre privitor la expoziția millenară! Noi nu ne alipim la vorbele lui (de laudă pentru expoziția unguerească), ne pare rău că au fost rostite, Căci durerea fraților noștri asupriți o simțim și noi. Nu sîntem dușmani ai poporului maghiar, dar' nu putem sîrba propria noastră umilire, nu putem sîrba ceea-ce

se face și întreprinde aici cu volnicie
contra ori-cărui drept natural!"

Foile unguerești s'au făcut surde și
mute și nu au pomenit nimic despre
aceste »laude« ce li-a adus delegatul
ceh în însași Budapesta lor, la ei acasă.

Eată cum oameni doritori de a
ajunge la bine, știu stăruind peste tot locul
pentru drepturile mari și frumoase ale
limbii lor! Așa facem oare și noi? Nu!
Noi dacă numai ceva știm îndruga pe
ungurie, vorbim peste tot locul, și cu
notarul, și cu judecătorul, și cu birtașul,
și cu neguțătorul, în limba »ungurească«
și facem scrisori unguerești, deși avem
drept să le facem românești, ear' așa
nu o să ne putem ridica cu limba
noastră așa curând și așa ușor acolo
unde am dori!

Școala capitală din Orăștie.

În Orăștie examenele la școala capi-
tală gr.-or. s'au ținut Dumineca și Luniă tre-
cută, după programul publicat deja în »Re-
vistă«.

Di protopop Ivan a condus cu tact și
răbdare întreg examenul. Au luat parte afară
de părinții școlărilor, membrii comitetului pa-
rochial și public mult, chiar și din comunele
vecine, atras mai ales de dorința de a vedea
lucrurile de mână ale copilelor.

Școala are 3 despărțăminte; despărțē-
mentul 1 stând din clasa I. de băieți și co-
pile, instruați de d-șoara învățătoare Maria
Racolta; despărțēmentul 2, clasa II., inv. dl
I. Branga; desp. 3, clasa III. și IV., inv. dl
C. Baicu. Cu toate trei despărțēmintele, prin
urmare cu rezultatul străduințelor tuturor trei
învățătorilor, dl protopop s'a declarat în fața
publicului, de deplin mulțumit. Băieții cetesc
și scotesc bine, ear' în cântări și declamări
au arătat o înaintare de tot îmbucurătoare.

Lucrurile de mână ale copilelor, erau
expuse în o sală deosebită. Multime de pă-
rinți și public, chiar și neromâni, au grăbit
să le vadă, și toții deopotrivă au lădat acu-
ratețea și dibăcia cu care erau lucrate: șter-
gare foarte frumoase, serviete, broderii de tot
felul, etc. D-șoara învățătoare Maria Ra-
colta a fost călduros felicitată pentru înain-
tarea la care a ajuns în acest ram folositor
cu elevele.

Luni s'a încheiat anul cu o vorbire plină
de bune povețe, a dlui protopop, și împăr-
țindu-se între școlarii cei mai buni mai multe
premier.

Atât publicul cât și părinții sunt mulțu-
miți de rezultatele învățământului școlai no-
stre capitale de aici.

Mare vărsare de sânge.

O întâmplare înfloritoare a avut loc în
septemăna trecută, la 26 Iunie n. în comuna
Mehadica din comitatul Caraș-Severin.

Pe 24 Iunie se aștepta în comună o
comisie în treburi de cărți funduare. Popo-
rul se adunase mult la primărie. Într'aceea
hornarul comunei arată că nu 'și-a căpătat de
mult plata, deși pe cale de arunc ea a fost
scoasă dela oameni; primarul 'i-a mâncat banii.
S'a început ceartă între primar și popor.
Primarul aleargă la pretură și părăsește 16
oameni. Pretorul trimite 6 gendarmi, cari au
arestat pe toți.

A doua zi, a venit și locotenentul cu
nouă trupă de gendarmi și a început de nou
a lua la ascultare pe oamenii închiși pe ne-
dreptul. A sosit și pretorul. Poporul necăjit
s'a strâns cu mic cu mare, și s'au rugat de
pretor să elibereze pe cei închiși. Pretorul
n'a voit și minând pe oameni acasă a cerut
să trinită pe doi, cu cari să se înțeleagă.
Poporul a trimis pe doi din cei închiși. As-
cultându-'i și vâzând că nu au vină, 'i-a slo-
bozit pe toți. Atunci oamenii necăjiți că de
ce au fost închiși pe nedrept, cereau să de
afară din slujbă pe primarul vinovat, și făceau,
ca unde-i lume multă, larmă mare. Preto-
rul și gendarmii au provocat mulțimea să se
risipească. Neascultând, oficerul de gendarmi
a comandat celor 12 gendarmi: »foc!« O
salvă de pușcături s'au vădit și în

clipa următoare un chip groaznic se așternea
ochilor celor de față: vre-o 25 de bărbați
și femei săceau așternuți la pământ, și fi-
petele desnădejduite de durere și de frică,
umpleau împregiurimea. Sese dintre cei
căruiți, au murit îndată, vre-o 7 mai
târziu, până azi 13 morți, ceialalți răniți mai
greu și mai ușor!

Au împușcat și muieri, 3 inse cari ve-
niau dela câmp, și nici nu ajunseră încă la
locul adunării.

S'au mai adus și 100 soldați pentru țē-
nerea rînduelii. S'au pornit cercetări judecā-
toarești. E la toată întâmplarea bestială această
purtare crudă cu poporul. Ea arată pornirile
ticăloase ale dușmanilor noștri cari abia
așteaptă să li-se dea un mic privilegiu, ca nici mai
mult nici mai puțin, să te stingă de pe fața
pământului.

Examene

În opidul Dobra s'a ținut examenul
la școala română în 15 și 16 Iunie c. A fost
într'adevăr un examen bun, care cu drept ser-
vește spre laudă învățătorilor de aci. Mulți
învățători din jur, părinți de-ai copiilor și
oaspeți, au luat parte. Copii foarte mulți
și din jur. Curtea și sala școlai frumos îm-
podobite cu verdeață și flori.

Sâmbătă înainte de ameză s'a examinat
clasa I. (învățător Toma Neamt). Copii de
față 56. Îndeosebi din limba maternă, școlarii
au dat răspunsuri foarte bune! Nu erau fri-
coși nici se încurcau. Disciplină bună. După
ameză s'a ținut examenul cu clasele II., III. și
IV. (înv. Jacob German) Școlari de față 31.
Dl German deasemenea merită recunoștință
pentru dibăcia de-a instrua singur trei clase.
Bune răspunsuri au dat școlarii din toate trei
clasele. — Duminecă a fost examenul cu fe-
țițele, cărora li-au fost învățătoare d-na
Eugenia Pop; școlărițe de față 80. Peste tot
fetițele au răspuns foarte bine!

E vrednică de multă laudă d-na înv-
țătoareasă mai ales pentru lucrurile de mână:
fel și fel de cusături, broderii ș. a. de toată
frumseța. — După examenul de gimnastică
de după ameză, s'a ținut încheierea anului, în
biserica. Aici după declamări și cântări, dl
adm. protopresb. Păcurariu a ținut o vorbire
potrivită, după care s'au împărțit premii la
copii, spre care scop corporația grănițerilor
din Dobra dăruise 10 fl.

Pe toamnă se nădăjduiește că școala va
fi deschisă într'un edificiu nou, mai frumos,
mai vrednic de Dobra. Așa zice inteligența
din Dobra. Ajute D-zeu.

Delean.

În Sânpetru, tractul Hațegului, s'a ținut
examenul la 30 Maiu n. sub conducerea dlui
adm. protopresb. Avram Stanca. De față 81
școlari. Învățătorul George Raiescu, deși a
absentat dela școală timp îndelungat, fiind în-
chis ca »Daco-Român«, totuși a dovedit și
de astă-dată că e la culmea chemării sale!
Școala închiriată.

În Petrila s'a ținut la 21 Maiu. Pu-
blic numeros. Școlari de față 48. Dl înv-
țător G. Șandru a făcut spor frumos și deplin
mulțumitor pentru părinții școlărilor. Casă
de școală închiriată.

În Petrila-Gîrgani s'a ținut la 21
Maiu. Învățător Simion Albu. Școlari de față
36. Școala închiriată. Învățătorul Albu, deși
a început târziu, totuși a arătat spor mulțu-
mitor și e a se scrie în cartea celor buni.

În Petroșeni s'a ținut examenul la
28 Maiu. Școala proprie. Școlari de față
36. Public foarte numeros. Învățător Ioan
Botia. Secerișul cam slab. Pare a merge
îndărăt față de trecut.

În Livezeni la 6/28 Maiu. Școlari de
față numai 21! Învățătorul Constantin Dima
a arătat destul spor, dar' era foarte trist să
vezi, că într'o comună de 350 numere, numai
atâția copii să fie de față la examen! Școala
slabă, deși oamenii sînt în stare foarte bună.
Dl preot în înțelegere cu poporul ar trebui
să caute în grabă de vindecarea acestor scā-
deri dureroase!

NOUȚĂȚI

Daruri evlavioase. Din Pricaz ni-se
împărtășește, că dnii Ioan Vlad, preot, I.
Petrușesc, inv., I. Dan, inv. (în Bintiți), Nic.
Stoian, cassar com. și I. Voina, crâsnic, au
cumpărat de curând pe seama bisericii de
acolo un rînd de vestminte bisericesti în
preț de 24 fl. Fapta bună a sus numiților e
vrednică de laudă și a fi urmată.

La școala de fete din Blaj s'au în-
cheiat examenele în 25 Iunie n. Au cercetat
școala până la sfîrșit 133 fete. Dovezi fru-
moase de dibăcie și bun gust au dat copilele
dela această școală, în lucrurile de mână gă-
tite de ele cu multă măiestrie, spune »Unirea«.
Același lucru s'a dovedit în economia de casă
și de grădinar. Duminecă în 21 Iunie a fost
examen din acestea. S'au expus o mulțime
de feluri de mîncări gustoase gătite de copile
spre mulțumirea tuturor. Frumos spor s'a
arătat și în musica vocală și instrumentală.

La gimnasiul din Blaj s'au încheiat
examenele septemăna trecută, în 27 Iunie
st. n. La încheiere a fost de față însuși
E. Sa metropolitul Mihali, care a rostit câteva
cuvinte părintești și spre bine îndemnătoare,
tinerimii. S'au împărțit între studenți premii
în preț de vre-o 400 fl. Studenți au cer-
cetă gimnasiul până la sfîrșit 511. »Unirea«
scrie că au fost mulți studenți eminenti. Înde-
osebi s'au distins familia Pop din Uioara,
care are la gimnasiu doi frați, amândoi emi-
nenți, și familia Bontescu din Hațeg, cu trei
fii, toți trei premiați. Au fost însă și mulți
studenți slabi, pentru-că mulți părinți vor ca
fiii lor să facă gimnasiul cu ori-ce preț, deși
sau nu pot sau nu vor să învețe. În astfel
de casuri, firește, e mult mai cuminte și mai
fericitor atât pentru tinerii înșiși, cât și pen-
tru părinți, ca după-ce au făcut 2—4 clase,
să-i dea la meserii ori la negoț, unde se pot
alege de ei oameni cu viitor și de folos so-
cietății.

„Ardeleana” în adunarea sa generală
de Marți, a hotărît sporirea capitalului social
cu 100.000 fl. prin emiter de noue acțiuni.
Vechii acționari au în întâia linie drept a sub-
scrie de cele noue.

Hotărîre ciudată. În o ședință a sa,
acum trei septemăni, comitetul parochial din
comuna vecină Pricaz, a luat o ciudată ho-
tărîre. Membrul George Fosan a propus, ear'
comitetul cu majoritate de voturi a hotărît,
ca în astfel de Dumineci, când cade și-o sēr-
bătoare, și când credincioșii trebuie să se un-
gă cu sf. mir, preotul să nu mai ungă de aici încolo!
Interesant acest comitet, la toată întâmplarea.
Când va hotărî comitetul parochial din Pricaz
ca să nu se mai zică »Tatăl nostru« ori
»Credeul« în vremea liturגיעi?

Pământul incungiuat în patru minute.
Nu vă speriați! Nu de oameni poate fi în-
cungiuat. Eată de ce e vorba: Un mare bo-
gătan din Anglia în zilele trecute 'și-a sērbat
jubileul de 50 ani de profesor. O telegramă
de felicitare trimisă cu marșruta în jurul lumii,
a sosit la adresa jubilanului, după o călătorie
de șapte minute, ear' răspunsul telegrafic al
profesorului a făcut aceeași cale în timp de
— patru minute!

Moarte. Dr. Emilian Popescu, tinērul
profesor dela gimn. din Brașov, a încetat din
viață Vineri în septemăna trecută la casa pă-
rințească în Dumbrava.
— Dr. George Roșca, medic cercual, a
încetat din viață în 28 l. c. În mormântarea
s'a făcut în 30 l. c. în cimiterul rom. gr.-or.
din Sărafalva. Fie-le țērina ușoară!

Gendarm împușcat. Luni seara, gen-
darmul Csér László, Ungur, dela stațiunea
de gendarmi din Orăștie, s'a împușcat tra-
s marginea dinspre gară a orașului. 'Și-a tras
un glonț în cap și a rămas mort pe loc!

FEL DE FEL

Nenorocire mare. Pe țērmurii dinspre
Miază-noapte—Apus ai Japoniei s'a întâmplat
mai septemănilor acestea, că crescînd tare marea
și revărsându-se peste țērmuri a înecat și dā-
rimat o mulțime de orașe și sate, stingînd
peste 27.000 de vieți de oameni!

Zgărcită nu glumă! O soacră sgărcită,
simțind că 'i-se apropie sfîrșitul, chiamă pe
noră-sa și 'i zice:

— O să mor. Și fiindcă e păcat să mă
îngropi cu o cămașă d'ale mele de cele bune,
te rog să-mi împrumuți una de-a ta mai veche..

Învitare de abonament.

Cu ziua de 1 Iulie st. v. deschidem
pe jumătatea a doua a anului de față,
abonament la

„REVISTA ORĂȘTIEI”,
cu prețurile din fruntea foii: pe 1/2 an:
1 fl. 50 cr.; pe 4 luni: 1 fl. v. a.

Abonamentele se fac plătindu-se înainte.
Onorajii noștri abonați, al căror abo-
nament scade la acest termen, sînt res-
pectuos rugați a grăbi cu trimiterea înainte
a prețului de abonament, ca să nu fim
nevoii a întrerupe expedarea mai departe
a foii la adresele domniilor-lor.

Domniii abonați vechi sînt rugați a scrie
pe marginea (cuponul) mandatului postal nu-
mărul de pe fașia sub care primesc foaia.

Abonații noi vor binevoi a-și scrie
lămurit numele, locul de unde sînt, și posta
din urmă.

Administrația
„Revista Orăștiei”.

„Avram Iancu”. Chipul alăturat la numărul
nostru de față e lucrat în noul stabiliment de helio-
typie a Fraților Schuller în Orăștie, asupra căruia
atragem luarea aminte a celor-ce ar dori să-mul-
tiplice oare-cari tablouri.

Rugăm să cetiți totdeauna inseratele
de pe pagina a patra a foii.

314
1896 număr bhvgtó 103 (395) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz.
102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a dévai
kir. törvényszék 1895. évi 10156 számú végzése követke-
zőben Pap Tivadar ügyvéd által képviselt „Crisinai” takar-
ékpenstár javára Popovits Tandásie és társai ellen 80 frt
s jár. erejéig 1896. évi III. hó 11-én foganatosított kiell-
gítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 337 ftrra becsült
öbrök, tehének, takarmány, kukurica és egyéb házi tárgyak-
ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kbányai kir. jbiróság 1881. 1896.
szám végzése folytán 80 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi
V. hó 4 napjától járó 6%, kamatai és eddig összesen 33
frt 75 krban bíróság már megállapított költségei erejéig
Ráskulitván Popovits Todor és Miklutsa Iuan házánál le-
endő eszközölésére 1896. évi július hó 7-ik napjának
délutáni 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz
a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108.
§-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek
becsáron alul is el fognak adatni. Ezen árverés, ugyan-
csak foglaltat „Crisinai” takarékpenstár Budeu Petru és
társai elleni 82 frt tőke s jár. felhajtása végett is kitűztetik.

Kelt Kőbányán 1896. évi VI. hó 18-án.
Csucs Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

321
1896 szám bhvgtó 104 (396) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX.
t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a
kbányai kir. járásbíróóság 1895. évi 4011 számú vég-
zése következtében Pap Tivadar javára Stefan Nicolae
ellen 108 frt 57 kr. s jár. erejéig 1896. évi I. hó 15-én
foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt
és 306 ftrra becsült egy kocsi, egy ló, takarmány és
szóbabeli butorokból álló ingóságok nyilvános árve-
résen eladotnak.

Mely árverésnek a kbányai kir. jbiróság 456
1896 sz. végzése folytán 108 frt 57 kr. tőkekövetelés,
ennek 1895. évi április hó 1 napjától járó 6% kamatai
és eddig összesen 45 frt 34 krban bíróság már meg-
állapított költségek erejéig Zdrápton a végreh. szene-
véd házánál leendő eszközölésére 1896. évi július hó
9-ik napjának délutáni 10 órája határidőül kitűztetik
és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi-
vatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés
mellet, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak
adatni.

Kelt Kőbányán 1896. évi VI. hó 18. napján.

Csucs Gyula,
kir. bírósági végrehajtó.

409
1896 szám bhvgtó 105 (397) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz.
102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a buda-
pesti kir. törvényszék 1896. évi 26901 számú végzése
következtében Dr. Freyer Hugo ügyvéd által képviselt
Sárkány Ignác javára Petrovits Ferencz ellen 149 frt
85 kr. s jár. erejéig 1896. évi május hó 8-án foganatosított
kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 355 ftrra becsült
szóbabeli butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen
eladotnak.

Mely árverésnek a kbányai kir. jbiróság 3725
1896 sz. végzése folytán 149 frt 85 kr. tőkekövetelés,
ennek 1896. évi januar hó 10 napjától járó 6% kamatai és
eddig összesen 40 frt. bíróság már megállapított köl-
tségek erejéig Kristyoron a végreh. szenevéd házánál
leendő eszközölésére 1896. évi július hó 13-ik napjának
délutáni 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni
szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és
108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet
ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kőbányán 1896. évi június hó 19. napján.

Csucs Gyula,
kir. bírósági végrehajtó.

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

Prăvălie nouă

în Hunedoara.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința onoratului public din Hunedoara și jur, că 'mi-am deschis

PRAVĂLIA

mea de *mărfuri mărunte de Nürnberg*.
Făină și tot felul de articli de **băcănie**,
în Hunedoara (strada Devei).

101 (388) 1—1

Cu stimă

N. Boldin.

Licitație minuendă.

Zidirea respectie renovarea **școlii române** gr.-ort. din **Orăștioara-de-jos**, se dă în întreprindere pe calea licitațiunii publice, ce se va ține în cancelaria oficiului parochial din Orăștioara-de-jos **Duminecă în 12 Iulie st. n.** (30 Iunie vechiu) la 3 oare p. m.

Prețul strigării e 820 fl. v. a.

Lucrarea are să se facă după planul și preliminarul aprobat de ven. consistor archidieceșan din 9 Septemvrie 1895 nr. 6014 epit.

Planul, preliminarul de spese, se pot vedea în cancelaria oficiului protopresbiteral.

Doritorii de a licita au să depună un **vadiu de 10%** în bani gata, sau hârtii de valoare, înainte de începerea licitațiunii.

Orăștie, 27 Mai st. n. 1896.

102 (389) 1—1

Nicolau Ivan,

protopresbiter.

Un învățăcel

96 (390) de prăvălie 4—4

se primește numai decât în prăvălia de **manufactură** a subscrisului negustor în Orăștie.

Întrucât se poate, pe lângă limba română, se recere cunoștința limbilor germană și maghiară.

Doritorul a fi primit, să fie în vârstă de cel puțin 14 ani.

Ion Lăzăroi,

negustor român.

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (391)

Întemeiată în 1895.

5—15

Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **6%** interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectueșc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

63 (392)

Rudolf Kaess.

32—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspătă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76
75 Kilo							70 Kilo		

Făina se vinde în saci de 70 și 75 kilo.

La vânzare, sacii se dau gratis!

Sacii se rescumpără cu 20 cr.

Escelenta apă minerală „VENUS” pentru vinuri.

PRAVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

92 (393)

IOAN I. VULCU

8—

(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de **băcănie** și **ferărie**. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE —

Făină de toți numerii; **zăhar, orz, urez**, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.

Fireze, mai late și mai înguste, **săcuri**, **topoare**, și alte unelte pentru lemnărit.

Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corășpund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpăta **cute** pentru ascuțit, de cele mai bune.

Oțel și fer, **drugi** de fer și **pante**, etc și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!

Lanțuri de tot felul, de **fer și drot**

Vase emailate și de fer, **căldări**, **frigări** etc.

Cuie de drot, pentru **șindilă**, **potcoave**, și altele.

Lampe, mari și mici, **lumini**, **petroleu**, etc.

➔ Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

Rum, Cognac, Liqueur-uri etc.